

offentlige og private forskningsinstitutter, som driver teknisk-videnskabelig forskning med henblik på forskningsresultaternes udnyttelse i offentlig eller privat virksomhed i Danmark, samt at fremme kontakten mellem forskning og brugere. Forskningscentrets virksomhed drives på de arealer, som staten stiller til rådighed for centret.

Lovforslaget blev fremsat allerede i samlingen 1969-1970, og en nøjere gennemgang af de enkelte paragraffer samt forslagens baggrund findes i Folketingsårbogen 1969-70-s. 487

Ved 1. behandling fik forslaget stort set en velvillig behandling.

Holst (S) fandt at centertanken var yderst naturlig på dette område. Socialdemokratiet kunne tilslutte sig forslagens principper. Han fandt, at det var en oplagt mangel ved lovforslaget, at der ikke var mulighed for at danne sig et billede af, hvorledes centret fuldt udbygget ville komme til at virke.

Knud Bro (KF) kunne give tilslutning til lovforslaget. Under henvisning til studenterdebatten om „forskning for folket“ mente han, at man skulle holde op med at mistænkeliggøre det forhold, at forskningen kunne bruges i erhvervslivet.

Arne Christiansen (V) kunne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget. Der ville kunne skabes et teknisk avanceret miljø i Hørsholm med naturlige kontakter til Danmarks tekniske højskole og Risø.

Skovmand (RV) kunne på sit partis vegne anbefale lovforslaget, idet han fandt det rimeligt at visse detaljer blev gennemgået i forskningsudvalget. Han tænkte her først og fremmest på centrets driftsudgifter og de principper, udgifterne skulle fordeles efter mellem staten og erhvervslivet.

Morten Lange (SF) fandt, at understregningen af centerideen var klarere i lovforslagets titel end i den øvrige tekst. Han mente, at forslaget gav anledning til at spørge, hvordan disse investeringer kom ind i det samlede overblik over prioriteringen til forskningen og undervisningen. Han mente, at en forskningsindsats inden for samfundsvidenskaberne trængte sig overmåde på. Han nævnte endvidere en klar præcisering af det totale centerbillede i Hørsholm-Lundtofte og en præcisering af, hvordan dette center passede ind i den totale udbygning i landsmålestok.

Kjær Rasmussen (VS) ville stemme imod det foreliggende forslag. Så vidt man kunne se, fik Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd det største ord at skulle have sagt. I VS havde man ikke tiltro til disse mennesker. De var først og sidst ansvarlige over for deres aktionærer, og så kom befolkningens tarv i tredje eller fjerde række. „Her betaler det offentlige gildet, og det private erhvervsliv render med profitten.“